Ч. 36. Субота 15 (28) лютого 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Торговельні договори Австро-Угорщини з заграничними державами. — Зміна в політичній управі Буковини. — Російский урядовий комунікат про реформи в Македонії. — Подорож німецкого наслідника престола.)

В торговельних договорах, заключених з Німеччиною, Італією, Швайцариєю, Бельґією, Росиєю і Болгариєю, означено день 31 грудня 1903 яко найскорійший речинець упливу тих договорів, коли одна з сторін вимовила договор що найменше в 12 місяцїв наперед. Доси виповіджено з початком сего року договор лише двом державам: Італії і Болгариї, так що ті договори тратять силу з кінцем сего року. Що до пяти инших держав, то обовязує постанова, що договор має силу і поза день 31 грудня 1903 аж до упливу року від того дня, в котрім одна з держав виповість договор. Та постанова знаходить ся в договорах з державами: Данією, Грециєю, Анґлією, Нідерляндами, Румунією і Скандинавщиною. В договорі з Франциєю виповіджене означено на 6 місяців. Супротив того, що окрім договорів з Італією і Болгариєю, не виповіджено доси договорів з нїякою иншою державою, автономічні тарифи тих держав можуть бути примінені до товарів з Австриї не скорше, як за рік по виповідженю, котре на всякий случай може наступити в кождій хвили. Нїякого речинця виповідженя не мають договори з Іспанією, Туреччиною і Сполученими Державами північної Америки. Ріжні постанови під тим взглядом мають торговельні договори з иншими позаевропейскими державами, але і в тих договорах є звичайно виповіджене що найменше на два місяцї.

З Відня доносить дописуватель краківского Czas-у: З досить доброго жерела довідую ся, що сими днями має прийти до зміни в начальній управі політичній на Буковині. Іменно на місце п. Бурґіньона — як зачувати — буде вскорі іменований президентом краю кн. Гогенльоге-Шіллїнґсфірст, дотеперішний мінїстерияльний радник в міністерстві внутрішних справ.

Урядовий „Правіт. Вестнік“ подає історичний хід проґрами реформ для Македонії, предложеної правительствами Австриї і Росиї султанови. Положене в трех европейских вілястах Туреччини: солуньскім, косівскім і монастирскім так погіршило ся, що почало викликувати поважний неспокій; отже в жовтни 1902 р. покликано до Ялти російского амбасадора в Константинополи до царя. Переведено дискусию про найконечнїйші реформи, аби вдоволити християн тих трех вілястів і рівночасно покликано турецкого посла при росийскім дворі до Ялти. В падолисті появило ся султаньске іраде з реформами, котрі однако не давали запоруки поліпшеня долї християньского населеня. Роблено проте нові представленя Туреччині. В грудни цар вислав міністра справ заграничних ґр. Лямсдорфа, котрий в Софії і Білгороді іменем царя зложив слїдуючу заяву: Росия постарає ся у Туреччини о заведенє найконечнїйших реформ в згаданих трех вілястах, отже конечна річ, аби славяньскі держави балканьскі зробили що можна для удержаня мира і аби виступили против революцийної діяльности комітетів, бо лише в такім случаю можуть числити на Росию. Король сербский і князь болгарский впевнили, що спинять дальші аґітациї і будуть ждати на вислїд кроків Росиї в інтересї християньского населеня. Відтак ґр. Лямсдорф удав ся до Відня, де з ґрафом Ґолуховским на основі умови з року 1897 нараджував ся що-до дальших постанов. Так уложено головні основи цілої реформи в тих трех вілєятах. З початком сїчня повідомлено о них амбасадорів в Константинополи: росийского і австро-угорского, а відтак повідомлено в довірочній нарадї о проґрамі реформ держави, підписані на

---

22)

СЕРЦЕ СЬВІТА.

(З анґлійского — Г. Райдера Гаґґерда.)

(Дальше).

Зараз по тім прийшов післанець від Цібальбая закликати нас до хати, де ми застали обильний обід. Подавано риби, печений дикий дріб та всілякі роди овочів. Коли ми пообідали і випили чоколяду, котру нам подано в чарках з кованого срібла, настала вже була ніч. Я спитав Цібальбая, чи ми тут будемо ночувати, але він сказав, що підемо до міста. Отже ми вибрали ся при сьвітлі місяця та прийшли до малої пристані при березї озера, де на нас ждала вже велика лодка з маштом і вітрилами. Ми сїли на лодку і поїхали до острова серця, віддаленого від головного краю може на яких півосьма милї.

Вітер від сторони берега був слабий, але по студени в горах воздух був такий лагідний і запашний а сценерия так нова і дивна, що я бодай не жалував того, що ми так поволи плили. Нїхто в лодцї й словом не відозвав ся, бо ми всї були задумані а Індияни не важили ся розмавляти задля присутности свого володїтеля, котрому, видко, вже терпцю не ставало, бо він від часу до часу микав собі бороду та муркотів щось до себе. Так сунулись ми по синїм озері, котрого тишину переривала лиш якась риба, що кидала собою понад воду, або хлюпотанє води, що била ся об стїни судна. Перед нами, як би щось надземного, сьвітили ся в срібляшім сьвітлї місяця мури і сьвятинї загадочного міста, до котрого ми вибрали ся з так далеких сторін. З кождою хвилею показувало ся оно виразнїйше а тимчасом відзивали ся в нас якісь дивні надії і обави. То не був сон. Перед нами стояло казочне золоте місто, котре ми вже так давно бажали побачити; внеодовзі наші ноги переступлять его старі мури, наші очі аж не зможуть досить надивити ся на его стару цивілїзацию.

— Яка там жде нас доля? — шепнув сеньор і подивив ся на Маю. Она зачула его слова і покивала сумно головою. Очи зайшли їй сльозами, а з них не сьвітив ся нїякий промінь надії. Він відтак, як би шукав якоїсь розради, звернув ся до мене. А в менї розгоріло ся одушевленє і я відозвав ся:

— Не бійтесь нічого, ціль осягнена і ми поборемо всї небезпечности і перешкоди. Богатство золотого міста, що тепер не приносить нїякого хісна, стане наше, а при его помочи роздую жар ненависти, що тлїв від многих сот літ против гнобителїв мого народу та осную велику індияньску державу, що буде тягнути ся від океана до океана, а котрого серцем стане отсе місто.

Він вислухав моїх слів і відповів з усьміхом:

— Може так і стане ся; задля тебе бажав би я, щоби так стало ся; але наші цїли розходять ся, Іґнаціо. — І він знову гляиув на Маю.

Дальше їхали ми вже мовчки. З міста не чути було нїякого голосу, лиш часами чути було, як вартівники, що стояли на старих мурах, викликували години. Наконець заплили ми в тїнь, яку кидало сьвяте місто на воду, а що вітер нам вже не помагав, то Індияни взялись до весел, і ми заїхали в канал, котрим заплили аж до заставки.

Там мусїли ми стояти, бо нікого не було видко. Нетерпеливим голосом приказав Цібальбай сотникови закликати вартівника, а зараз по тім зійшов по сходах на долину якийсь чоловік, котрий, позіваючи, спитав, хто тут.

— То я, кацик, — сказав Цібальбай — Отвори!

— Дійсно, то дивна річ, — сказав той чоловік, — коли зважити, що сего вечера там в палаті весїлє кацика і що нарід серця має лиш одного кацика. Їдьте подорожні назад до головного краю і верніть за дня, коли брами стоять отвором.

Коли Цібальбай почув ті слова, закляв в голос а Мая аж нїби зрадїла.

— Кажу тобі, що я Цібальбай, котрий вернув домів; я твій пан а не хто иньший — сказав він — і зробиш добре, коли послухаєш мого приказу.

Чоловік той не знав, що єму робити, аж сотник з лодки відозвав ся до него:

— Не будь дурний; чи хочеш, щоби тебе риби з'їли? Отсе наш пан, Цібальбай, що вернув з тамтого сьвіта.

Тодї отворив тамтой чим скорше браму.

— Прости, отче, прости менї, — відозвав ся він, і поклонив ся аж до землї, — але пан

берлиньскім договорі. Держави згодили ся, а в наслідок того доручено проґраму султанови. По вичисленю найважнійших постанов, кінчить ся статя урядової російскої часописи осторогою славяньских держав на балканьскім півострові, котрі завдячуючи свою незавиcимість російскій державі, можуть числити на дальшу єї опіку в міру потреби. Однако не повинні забувати, що Росия не пожертвує ні каплї крови, коли би против єї ради хотіли дійти дорогою революциї до зміни істнуючих відносин на Балканї.

Після Poll. Corr. дожидають в Римі приїзду цісарскої пари німецкої аж на початок мая. Німецкий наслідник престола і кн. Айтель Фридрих задержать ся в Римі, вертаючи з подорожи на Всхід, т. є. в другій половині цьвітня і зложать тоді візиту італїяньскому королеви. То буде дальша черга гостин, які складає німецкий наслідник престола на заграничних дворах. По Відни і Петербурзї прийшла черга на Рим. Молоді князї відвідають також цїлий ряд італїяньских міст, як Неаполь, Фльоренцию, Больонїю, Феррару і Венецию і будуть всюди принимані як гості короля Італїї.

Новинки.

Львів дня 27 го лютого 1903.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник переніс комісаря полїциї Віктора Сїнкевича з Перемишля до Львова, а концепіста полїциї Миколая Ленкавского зі Львова до Перемишля. — Львівский ц. к. висший суд краєвий іменував судовими канцелїстами: експедиента почтового Петра Микетюка для Гусятина, команданта постерунку жандармериї Івана Радивила для Калуша і Михайла Бобровского для Солотвини; підофіцира рахункового Якинта Стулїглову для Устрик; підофіцира рахункового Емануїла Ашкеназого для Гусятина; підофіцира рахункового Йосифа Мендля Бранда для Мільниці; підофіцира рахункового Едварда Фрайденберга для Скалата; підофіцира рахункового Якова Вайсброда для Підбужа; рушникаря 33 п. краєв. оборони Адама Лончковского для Риманова і помічників канцелярийних: Самуїла Ербера для Рожнятова; Йосифа Павла Белявского для Ліська; Василя Стеця для Підбужа; Едварда Рога для Войнилова; Антона Гольденмаєра для Риманова; Людвика Вишневского для Старого Самбора і Володислава Германа для Гвіздця,

— **В рускім театрі** буде відограна завтра, в суботу, комедия в чотирох діях Л. Яновскої „Дзвін людий у церкву скликає, а сам у нїй не буває". Та штука була нагороджена премією на конкурсї Виділу краєвого.

— **Конкурс** на посаду бухгальтера а заразом контрольора каси міскої розписує маґістрат м. Городка з річною платою 1800 К і трома пятилїтними додатками по 200 К, а речинцем до 20 марта с. р. Кандидати мають виказати ся, що: не переступили 40 лїт, скінчили 6 кляс середних шкіл, суть австрийскі горожани, здорові, морально ведуть ся, знають обі краєві мови і нїмецку в слові і письмі, зложили іспит державний з рахунковости, хоч рік провели практику при касовости і мають в разї іменованя зложити кавцию в висотї однорічної плати.

— **Курс для зелїзничих машиністів** відбуде ся з дозволу міністерства просьвіти в промисловій школї в Кракові в марті і цьвітни с. р. Кандидати мають виказати ся, що уміють обслугувати кітли і парові машини. При записах, що відбудуть ся 1 і 2 марта, складає ся по 2 кор., а наука триває 6 годин тижднево.

† **Др. Бронислав Ляхович,** професор хеміï при львівскім унїверситетї, помер дня 25 с. м. у Львові. Др. Ляхович родив ся в Низьку 1856 р., а від 1894 р. був надзвичайним професором хеміï при львівскім унїверситетї.

— **Торфовий вугль.** Директор фабрики штучного каміня п. Кароль Левицкий і відпоручник краєвого Виділу п. Андрей Корнелля, що недавно тому їздили до Тральгеттан в Норвеґії, щоби там дослідити способи фабрикациї штучного вугля із торфу — повернули із своєї подорожи. Результати, які осягнули, перейшли навіть найсьмілїйші ожиданя, бо показало ся, що до шістьох мінут з сирого торфу фабрикує ся вугль під тиснєнем около 150 атмосфер при жарі около 350°C. Штучний вугль в нїчім не ріжнить ся від камінного, а в деяких взглядах навіть єго перевисшає, хоч єго цїна буде далеко низша від цїни за камінний вугль. Ходить поголоска, що в недалекім часї побудують фабрику штучного вугля в одній з місцевостий всхідної Галичини.

— **Асекурацийні товариства а Борислав.** Всї асекурацийні товариства в Австриї вислали до краєвого Виділу спільний меморіял, в котрім виказали, як трудна справа ратункова в Бориславі, при чім зазначують, що коли там справа доріг, улиць, осьвітленя і т. д. не поправить ся, то всяка асекурация буде дуже утруднена, або навіть і цїлком неможлива.

— **Про огонь в Цїшках** пише місцевий парох о. Дуткевич: В недїлю дня 22-го лютого під конець богослуженя в церкві повстав огонь в Цїшках, золочівского повіта, в самій серединї села. При сильній бурі цїла улиця від заходу стала в одній хвили жертвою розшалїлого пожару. О ратунку яким будь і думати було годї. Коли люди прибігли з церкви, застали лиш допалюючі ся згарища. Підозріне о підпал мають люди на жидівку, котрої муж що-йно перед роком оженивши ся, мимо опору селян купив хату від одного приватного ґеометра, та оселивши ся в нїй, заложив склеп, який єму не дуже вів ся, бо громадяни мають свою на удїлах основану крамницю. Жидів арештовано. Шкода загальна виносить 129.539 К, а обезпечена лиш на 19.140 кор. Межи пошкодованими є 14 необезпечених, а 19 родин остало без даху і хлїба, лиш в тім, що на собі; 20 родинам остали стодоли, що були досить віддалені від хат. З худоби згоріло 9 штук і гроха безрог. Чудом Божим обійшло ся без жертви з людского житя. — О. Дуткевич звертає ся в імени нещастних погорільцїв до милосердних людий о ласкаві жертви, особливо з одежи і біля, які належить надсилати на єго імя в Цїшках, п. Олесько

— **Дуже небезпечного межинародного дурисьвіта** удало ся зловити будапештеньскій полїциї в особі Фішера, про котрого ми вчера доносили. Той Фішер називає ся по правдї Макс Шпіцер а за фах вибрав собі сватати ся до богатих вдовиць і панночок, щоби їх відтак обдерти до чиста. Слїдство показало, що Шпіцер має чотири жінки, з котрими зовсім законно повінчав ся, а відтак забрав їм цїле їх майно. В Ерляу оженив ся він ще в 1875 роцї з якоюсь панною Іванкою Фрід а відтак забравши гроші, покинув єї; у Відни оженив ся він з якоюсь Клярою Фішер,

---

Тікаль, що став велителем на вашім місци, оповістив нам, що ви згинули в пустини і заказав нам згадувати коли небудь ваше імя в містї.

Цібальбай перейшов попри него, не сказавши анї слова. Коли в'їхав через вузку браму, звернув ся до керманича і сказав:

— Кажіть того чоловіка вибити завтра на торговици, щоби на будуче памятав, що повинен стояти на вартї на своїм місци.

На другім боцї муру зачинала ся улиця, що тягнула ся на чверть милї далеко аж до площі в серединї міста, а по єї боках стояли величаві, білі муровані доми. Ми ішли скорим кроком і мовчки улицею, а я добачив, що на нїй росла трава та що многі з тих великих будинків мов би були пусті; та й в тих не многих, з котрих крізь заслонені вікна добувало ся слабе сьвітло, здавало ся, як би не було людий.

— Тут є місто — шепнув сеньор до мене — але де люди?

— Мабуть обходять весїлє на великій площи — відповів я. — Слухай! Я їх чую.

Вітер був трохи змінив ся а голос сьпіву доходив аж до нас і ставав що раз виразнїйший, чим більше ми зближали ся до площі. Була то величезна площа, на серединї котрої піднимала ся триста стіп висока піраміда сьвятинї серця, а на єї вершку горів вічно сьвятий огонь. На великім просторі межи тою пірамідою а улицями довкола неї зібрали ся були жителї міста на торжество, що мало відбувати ся о півночи. Они всї були убрані в білі одежі, а многі з них мали на собі ще й плащі з блискучого піря та зелені вітки у волосю. Одні танцювали, другі сьпівали а ще инші дивили ся на ті штуки, які показували акробати та фаринники. Але найбільша часть людий сиділа і пила, їла та балакала коло малих столів, а ми добачили, що маленькі дїти були тут наймилїйшими гостями і всї старали ся їм догоджувати, як лиш хто міг і умів. Був то чудовий вид, але Цібальбаєви, видко, то не подобало ся.

Довкола площі тягнула ся алея з дерев, котрих білі цьвіти розносили такий запах, що він аж запаморочував, а Цібальбай казав нам іти за собою в тїнь тих дерев і так могли ми підслухати дещо з розмови, а нас самих нїхто не видів. Нараз станув він напроти якогось стола, при котрім сидів якийсь чоловік середних лїт з молодою дуже красною жінкою.

— Забава сего вечера досить весела — відозвав ся той чоловік.

— А вжеж — відповіла єго жінка — так і повинно бути, бо преці рада серця вибрала вчера пана Тікаля кациком, а нинї він в присутности цїлого народа одружив ся з Наєвою, тою красавичкою донькою Матаї.

— Красно виглядали — сказав на то чоловік — але менї здає ся, що то ще не пора була вибирати єго кациком. Цібальбай може ще вернути а тоді —

— Цібальбай нїколи не верне а Мая так само. Они певно вже давно згинули десь в пустарах. Менї єї жаль, бо она була така миленька і зовсїм не така як всї инші великі дами. Але єго не жалую, бо він був недобрий для малих людий та й скупий був, що аж погано. А знаєш, що Тікаль в послїдних десяти місяцях видав більше забав, як Цібальбай за десять лїт; та й закони стали за него лагіднїйші, так що нам простим жінкам вільно носити такі самі строї як і знатним; — і она глянула на свій золотий нараменник, котрий мала на руці.

— То не штука показувати великодушного майном других людий — сказав на то чоловік. — Цібальбай був як та пчола, що все зносить до улия, а Тікаль то оса, що все лиш їсть. Люди кажуть, що старий був несповна розуму, але я тому не вірю. Я гадаю, що то був чоловік, котрий стояв високо понад нами, чоловік, котрий видів добре, що наша народність зводить ся і хотів то спинити.

— То певна річ, що він був несповна розуму — відповіла жінка. — Бо й як же може він тим спинити загладу нашого народу, що забирає ся та іде зі своєю донькою в пустари? Коли там поза горами ще хтось жиє, то хиба якийсь нарід з білих чортів, про котрих ми вже чули. Они убивають Індиян і роблять їх невільниками. Они рабують їх скарби. Чогож нам від них сподївати ся? Нехай наш нарід зведе ся. Ми маємо, чого бажаємо, а ті, що по нас настануть, нехай самі про себе дбають.

— А преці, жінко, ти нераз казала, що хотїла би мати дїти.

Лице жінки нараз посумнїло.

— Ах! — сказала она — як би Цібальбай дав менї дитину, то я би відкликала все то, що на него наговорила та й сказала би, що він наймудрійший чоловік, а не такий, який він поправдї — старий дурак, котрий через свою гордість та віру в богів з розуму зійшов. Але він вже не жиє, а хоч би й жив, то не міг би того зробити. Але що нам прийде з того о нїм говорити; лїпше користаймо із забави, яку нам Тікаль устроїв і не говори про дїти, а то я готова ще плакати.

Цібальбай дав відтак знак і ми пішли дальше, а Мая шепнула:

— Подивіть ся на лице мого тата. Так розгнїваного я ще нїколи єго не виділа. А преці вісти не такі дуже злі — і она подивила ся на сеньора.

Цібальбай ішов борзо дальше та муркотїв собі щось невиразно під носом. В неодовзї дійшли ми до якоїсь брами, де на сторожи

котрій зробив так само, а наконець в Ню-Йорку покинув третю жінку з дитиною. Тепер оженив ся з четвертою, Аранкою (Аґнетою) Кусель, котрій забрав, як тепер показало ся, всего лиш 25.000 К. Шпіцер єсть жидом і сином кравця з Варпальоти на Угорщині. Він удавав американьского мілїонера і підійшов вдовицю Аранку, котра має ще й 16-лїтну доньку і оженив ся з нею. Але вдовиця і донька зміркували якось борзо, що стали ся жертвою якогось дурисьвіта і дали знати директорови поліції, а той післав аґента, котрий потайком відфотоґрафував жидка Шпіцера в каварни, коли той грав в біляр. При помочи фотоґрафії дало ся вже борзо вислїдити, хто той мілїонер. Показало ся, що він минувшого лїта гостив в Будапешті перебраний за Турка, в уніформі ад'ютанта турецкого султана, але опісля щез десь без слїду. Вислїджено також, що він в касї ощадности в Варпальота має 17.000 корон, і ті гроші зараз сконфісковано. Вислїджено також одного спільника Шпіцера і арештовано тогож; за другим поліция слїдить.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 27 лютого. Цїсар виїздить дня 2 марта на кількатиждневий побут до Будапешту.

Відень 27 лютого. Wiener Ztg. оповіщує санкцию закона о контингентї рекрутів.

Відень 27 лютого. Віденьска Zeit доносить з Константинополя, що там розійшла ся поголоск, немов би в Митровици Альбанцї убили росийского консуля, котрий там недавно осів.

Будапешт 27 лютого. Сторонництво народне ухвалило вести дальше обструкцию против войскового закона.

Рим 27 лютого. Папа прийме нинї всїх послів при Ватиканї, котрі зложать єму желаня з нагоди ювілею. Авдиєнция відбуде ся в сали престольній. В імени дипльоматичного тїла промовить до Папи посол портуґальский і вручить Найдост. Ювилятови памятковий альбум. В суботу прийме Папа кардиналів, а в понедїлок буде відпочивати з огляду на торжества, які відбудуть ся дня 3 марта.

Надіслане.

Оповіщене

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

стояло двох вояків з мідяними списами і розмавляли з жінками, що їх були обступили. Цібальбай закрив собі лице кінчиком своєї одежі і казав нам так само зробити. Відтак хотів перейти через браму. Оба вартові поставили на перехрест свої списи і спитали Цібальбая, хто він і як називає ся.

— Хто вам казав питати ся? — відозвав ся до них Цібальбай.

— Наш пан, кацик, що обходить тепер своє весїлє з гостями — відповів один з них.— Скажіть, чи і вас запросили?

Тодї Цібальбай відслонив своє лице і сказав:

— Подивись на мене, чоловіче, чи то я казав тобі замикати передомною мої власні двері?

Він подивив ся і ледви на силу промовив: То кацик, що вернув з дороги.

— Як же ви можете замикати двері на приказ кацика? Чи можуть в місті серця бути два кацики? — спитав Цібальбай з огірченєм і не чекаючи відповіди пустив ся дальше а ми за ним на подвіре замку, де на марморовім помостї многі водограї били високо в гору.

Ми пішли вздовж підсїня опертого на стовпах і зайшли до якоїсь великої чудової будівлї. Криша була з кедрового дерева і опирала ся на двох рядах чудово різблених стовпів, помежи котрими стояли столи з овочами, цьвітами, посудинами до питя і иньшими прикрасами із золота. Стїни були виложені також кедровим деревом і позавішувані срібними вишивками а перед ними стяли якісь дивно виглядаючі карлики та малпи з масивного золота, а кожда така фіґурка держала в руці срібну лямпу. На противнім від нас кінци стояв малий стіл а поза ним сидїли на тронових крісльах якийсь мужчина і якась женщина, коло котрих з кождого боку стояв один узброєний чоловік.

Мужчина мав на собі пишну білу одежу, на котрій був вишитий знак серця і блискучий плащ з піря. На чолї мав золоту обручку, з котрої виставали зелені пера, а в руці держав красно зроблене золоте берло, украшене одним смараґдом. Він був середного росту, сильної будови і літ може яких трийцять і пять а єго гладке чорне волосе звисало єму аж на плеча. Лице у него було красне, але грізне, бо єго чорні очи під густими бровами сьвітили ся якимсь небезпечним огнем а єго грубі уста і борода мали гнївливий вираз навіть тодї, коли він усьміхав ся. Дама, що сидїла коло него, була також пишно убрана в білу одіж як молода, а береги одежі були повишивані сріблом. На грудех мала вишитий знак серця, а на єї чолї, на раменах і довкола шиї сьвітили ся ланцушки смараґдів. Она була молода і стрункого росту, мала прекрасні очи і горде, красне лице, але дрібку за грубі уста уймали їх трохи краси, та й легко можна було пізнати, що она любить свого чоловіка, бо не спускала очий з него.

Межи нами а королївскою парою тягнула ся простора, повна людий сьвітлиця — бо майже всї гості повставали були зі своїх місць та попідходили близше до молодої пари — а сьвітячих одежий і блискучих прикрас було так богато, що від них аж за очи ловило. Люди може яких триста з горою, стояли громадками, обернені до нас плечима. На далекім кінци сьвітлицї було вільне місце, де чудово красні дівчата в шовкових сукнях, з цьвітами і туркусами у волосю танцювали при звуках сопілок перед королївскою парою та сьпівали якісь дивні пісні.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год

поси.	особ.	Зі Львова
відходять		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача. Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольного, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольного лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 19/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина.
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 7/5 до 19/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави з Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

поси.	особ.	До Львова
приходять		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольного, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 16/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 19/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сяноха
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Аптика в Королївці

поручає

В. АЛЄРГАНДА АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцільнійших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживанї зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи" і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР"

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на $5^1/_2\%$ і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Днїстрі" від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 удїлами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР" і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляє Дирекция і аґенти.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижднєвника ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).